

มติชน

Matichon

Circulation: 830,000

Ad Rate: (FC) 1,550 (BW) 1,100

Section: First Section/กระแสรวทัศน์

วันที่: พุธ 14 มกราคม 2552

ปีที่: 32

ฉบับที่: 11267

หน้า: 6(กลาง)

Col.Inch: 67.50

ADValue: (B/W) 74,250

(FC) 104,625

PRValue(x3): (B/W) 222,750

(FC) 313,875

คอลัมน์: ดุลยภาพ ดุลยพินิจ: มากระตุ้นเศรษฐกิจไทย ด้วยวิธีใหม่กันเถอะ

ดุลยภาพดุลยพินิจ

มิ่งสรรพ์ ขาวสอาด

สถาบันศึกษานโยบายสาธารณะ

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

มากระตุ้นเศรษฐกิจไทย ด้วยวิธีใหม่กันเถอะ

วิกฤตแฮมเบอร์เกอร์ครั้งนี้ว่ากันว่าหนักหนาสาหัสยิ่งนัก คุณศุภวุฒิ สายเชื้อ เล่าว่า อย่าว่าแต่ในสหรัฐเลย แม้ในยุโรปเองปัญหาหนักไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันหรืออาจจะหนักกว่าเสียอีก เพราะธนาคารของแต่ละประเทศต่างก็หมกมุ่นตลาด EU ซึ่งใหญ่กว่าตลาดของประเทศตนมาก จึงมีการขยายกิจกรรมขนาดใหญ่

คุณพิสิฐ อีออธรรม ผู้ริเริ่มการเงิน ซึ่งตำแหน่งใหม่ล่าสุดคือ คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้มาบรรยายให้คณาจารย์และนักศึกษาฟังว่า เฉพาะปัญหา AIG รายเดียวนั้นใหญ่กว่า จีดีพี (GDP) ของสหรัฐอเมริกาถึง 4 เท่า

ในยุโรปนั้น คุณพิสิฐยังสรุปอีกด้วยว่า เวลาเครื่องมือทางนโยบายเศรษฐกิจไม่สามารถใช้จัดการปัญหาขนาดใหญ่ขนาดนี้ได้ (ซึ่งเป็นปัญหาคุณภาพของ stock ไม่ใช่ของ flow) วิกฤตประเทศพัฒนาแล้วคราวนี้น่าจะซึบลึกและซึบยาว

สำหรับประเทศไทย ซึ่งรอดพ้นวิกฤตการณ์การเงินไปอย่างหวุดหวิด เพราะสถานการณ์การเมืองไม่เอื้ออำนวยให้มีการลงทุน ยกแรกจากวิกฤตแฮมเบอร์เกอร์ไม่บอบช้ำก็จริงแต่เราก็มาซ้ำเติมตัวเองโดยการประท้วงอย่างไม่ลดราวาคอกของทั้ง 2 สี

เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั่วโลก เช่น วิกฤตมูไบ และเหตุการณ์ไม่สงบในประเทศเองน่าจะทำให้เศรษฐกิจไทยเกิดความกดดันอย่างรุนแรง ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะมีมาตรการพิเศษมารองรับไว้แล้วก็จริง แต่ผู้เขียนอยากจะเสนอแนะแนวคิดที่จะผ่อนปรนและบรรเทาปัญหาการจ้างงาน โดยเฉพาะสำหรับบัณฑิตใหม่ที่จะต้องตกงานกันเป็นเวลานาน ซึ่งแรงงานกลุ่มนี้เราจะต้องช่วย

ถนนคนเดินก็คงจะเป็นไปไม่ได้ นั่นก็คือ

มาตรการแรก สร้าง E-Archive หรือที่ผู้เขียนอยากเรียกว่า ระบบบัญชีอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทย สำหรับประเทศไทยงานนี้สามารถจ้างบัณฑิตใหม่ให้พิมพ์หนังสือที่เป็นภาษาไทยทั้งหมดขึ้นเป็นเว็บไซต์เป็นห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์ หากข้อมูลเป็นภาษาโบราณหรือจากศิลาจารึก ก็ให้ใช้วิธีสแกนข้อมูลแทนการพิมพ์ รวมทั้งหนังสือเรียนของเด็กตั้งแต่ระดับประถม มัธยม ส่วนหนังสือที่มีลิขสิทธิ์ก็คงต้องขอขกับคนเขียนก่อน

ทั้งนี้ ให้แต่ละมหาวิทยาลัยแยกกันไปจัดการ โดยอาจจะเริ่มที่วิทยานิพนธ์และงานวิจัยของตัวเองก่อน เพราะมหาวิทยาลัยเป็นเจ้าของลิขสิทธิ์อยู่แล้ว

มาตรการนี้จะช่วยให้ประเทศไทยมีห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์อย่างสมบูรณ์เสียที และงานก็ต้องใช้บัณฑิต ตั้งแต่พิมพ์ พิสูจน์อักษร ตลอจนทำงานออฟฟิศ ตาวนโหลด ทุกคนควรมีคำตอบแทนสำหรับยังชีพ ใครเก่ง ใครเร็ว เกดดี ก็ควรจัดระบบให้ได้คำตอบมากกว่าคนอื่น

ผลที่จะเกิดก็คือเด็กไทยก็จะสามารถกู้เก็ลหาหนังสือภาษาไทยได้ทุกเล่ม ในอนาคตข้างหน้านักเรียนก็ไม่ต้องหอบหนังสือหลังแ่นไปโรงเรียน บทบาทของครูและห้องสมุดจะเปลี่ยนไปอย่างมหาศาล

จบมาตรการแรกแล้วก็ยังมีบัณฑิตตกงานเหลืออยู่อีกมหาศาลแน่นอน

มาตรการที่สอง ก็ต้องส่งบัณฑิตจบใหม่ไปช่วยหน่วย

งานตรวจสอบทั้งหลาย เช่น ไป สตง. ลัก 500 คน ให้ฝึกอบรมอย่างดี เพื่อไปตรวจตรวจการใช้งบประมาณทั่วประเทศโดยเฉพาะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือจ้างลัก 2,000 คน มาฝึกการใส่ตรวจและปิดเว็บไซต์และเกมลามก

มาตรการที่สาม คือ เชิญชวนบัณฑิต อวสาสมัครมาอบรมประวัติศาสตร์ไทย (แบบชาญฉลาด) คือฝึกสอนให้คิด แล้วฝึกเป็นนักคุเทศก์ภาษาไทยด้วย โดยเน้นการท่องเที่ยวพระนครหรืออยุธยาและในอุทยานประวัติศาสตร์ส่วนภาคเหนือก็ให้เน้นประวัติศาสตร์ล้านนา

รัฐบาลหรือกระทรวงท่องเที่ยว ควรอุดหนุนนักเรียนตั้งแต่ประถม 6 ขึ้นไปให้ไปเที่ยวพระนครหรืออยุธยา รวมทั้งสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ล้านนา และอุทยานประวัติศาสตร์อื่นๆ ด้วย

เพราะประเทศไทยสมัยอยุธยาไม่ได้มีแค่พระนครหรืออยุธยา การเรียนประวัติศาสตร์ไทยโดยเจาะจงที่พระนครหรืออยุธยาทำให้คนไทยเป็นม้าลาปางไปทั้งหมด

ให้กระทรวงศึกษาธิการทำการศึกษาภาคบังคับเนื้อหาประวัติศาสตร์อยุธยาและแผนที่สำหรับเดินทางแผนผัง เวลานั้น มาขอที่สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เพราะได้ทำคู่มือการท่องเที่ยวพระนครหรืออยุธยา 3 วัน มีแผนที่การเดินทาง เนื้อหาที่จะให้คำอธิบายกับนักเรียน คู่มือคำถาม คำตอบ คือให้นักเรียนเที่ยวและฉลาดขึ้น มีความรู้มากขึ้น มีคำถามให้คิด จัดทำโดย ดร.ปรีดี นักประวัติศาสตร์อยุธยา จากมหาวิทยาลัยบูรพา และตรวจทานโดย อาจารย์ ดร.วินัย พงศ์ศรีเพียร เมธีวิจัยอาวุโส จาก มหาวิทยาลัยศิลปากร

ทั้งหมดนี้ได้ทำไว้แล้ว โดยการสนับสนุนของสภาวิจัย

มติชน

Matichon

Circulation: 830,000

Ad Rate: (FC) 1,550 (BW) 1,100

Section: First Section/กระแสรวทัศน์

วันที่: พุธ 14 มกราคม 2552

ปีที่: 32

ฉบับที่: 11267

หน้า: 6(กลาง)

Col.Inch: 67.50

ADValue: (B/W) 74,250

(FC) 104,625

PRValue(x3): (B/W) 222,750

(FC) 313,875

คอลัมน์: ดุลยภาพ ดุลยพินิจ: มากระตุ้นเศรษฐกิจไทย ด้วยวิธีใหม่กันเถอะ

แห่งชาติ เพียงแต่กระทรวงต้องไม่ให้ภาควิชาท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยในแต่ละภาค เป็นผู้จัดการบัณฑิตอาสาสมัคร ส่วนค่าหัวท่องเที่ยวของนักเรียนกระจายให้ออกชนไปจัดการจะได้ไม่ตัวล้มหายตายจากกันไปเสียก่อน

มาตรการที่สี่ ก็คือ การส่งบัณฑิตเข้าไปช่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับต่างๆ แต่ไม่ใช่จบปุ๊บส่งปั๊บ ต้องเอาไปฝึกอบรมให้มีความรู้เกี่ยวกับการกระจายอำนาจเสียก่อน รวมทั้งกฎหมายต่างๆ ที่อยู่ภายใต้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บัณฑิตที่มีวิสัยทัศน์ด้านสารสนเทศ ก็ควรมีการฝึกอบรมการจัดทำฐานข้อมูลเกี่ยวกับท้องถิ่นเพื่อเก็บข้อมูลตัวเองเพื่อติดตามผลการพัฒนา

มาตรการที่ห้า นี้ต้องออกแรงออกทุนกันเยอะหน่อย รัฐบาลควรผลักดันให้คนไทยไปทำ franchise ร้านอาหารไทยแบบจานด่วนในต่างประเทศ ในลักษณะ booth ประหยัดแม่ในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำ อาหารก็ยิ่งขายออก ลองขายอาหารแบบจานด่วน เช่น ส้มตำ ข้าวผัด ก๋วยเตี๋ยวผัดไทย ไส้กรอกอีสาน ฯลฯ อีกหน่อยโลกจะมี I san bar แข่งกับ Sushi-bar ในขณะที่กระทรวงพาณิชย์ ก็มีการสนับสนุนครัวไทย ซึ่งเป็นการลงทุนหลัก 10 ล้านบาทพออยู่แล้ว แต่มาตรการนี้เป็นการลดลงมาระดับขายสี่ละหมื่นก็แล้ว แต่ทำให้อินเทอร์เน็ต มีการเผยแพร่ระเบียบกฎเกณฑ์ด้านการลงทุนด้านอาหาร การควบคุมเรื่องสุขอนามัย มีการฝึกอบรมการทำอาหารและระเบียบกฎเกณฑ์ต่างๆ แล้วก็ลองส่งไปประเทศใกล้ๆ เช่น สิงคโปร์ ฮองกงก่อน แล้วถึงขยายไปยังตลาดอื่นที่หลัง หากบัณฑิตที่เจ้าตัวพอมือทุน แล้วเอาตัวคุณอิทธิพัทธ์ เจ้าของสาหร่ายแก้วแก่น้อย ที่ทำธุรกิจได้เงินตั้งแต่อายุชั้นมัธยมศึกษา มาพูดไหมโรง จุดประกายให้เด็กไทยใจสู้ เป็นแก้วแก้ว 100 ล้าน เร็วๆ

มาตรการที่หก ซึ่งเป็นมาตรการสุดท้ายก็คือ ให้เด็กที่เรียนจบ ปวช. ปวส. รวมทั้งบัณฑิตด้วยมาฝึกอบรมเป็นผู้ช่วยพยาบาล ผู้ดูแลคนชราภาพ หรือช่างนวด ระหว่างที่ฝึกให้เรียนภาษาอังกฤษไปด้วย เพื่อเตรียมส่งออก

ทั้งหกมาตรการใหม่นี้ ต้องใช้แรงงานที่มีการศึกษา หรือต้องใช้ภาษาได้ดีในระดับหนึ่ง

ทั้งหมดนี้ต้องรีบคิดรีบทำ ใช้เงินสร้างคนดีกว่าใช้เงินไปทำอย่างอื่น ที่สำคัญคืออย่ามัวไปคิดเรื่องลดภาษีกันอยู่เฉย เพราะลดไปก็เท่านั้น ในเมื่อไม่มีรายได้แล้วเราจะไปเก็บภาษีได้อย่างไร